

სუბკვერცის
მასალები

გარე

16, 15-16

6-1916

11/1980

№ 3

საუკარელო!

დებო, ძმებო, მორწმუნენო და თანამემამულენო!

გულრწფელად მოგილოცავთ იქსო ქრისტეს ბრწყინვალე
შობას და გისურვებთ: მარადიულ სიცოცხლეს.

(ოთან. 10,10; 14,19). ჩედაქეციიდან

მ ა მ ა მ რ ვ ე ნ მ

თქვენ კი ასე ილოცეთ: მამაო ჩვენო, რომელი ხარ
ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი;

მოგიდეს სულევა შენი, იყოს ნება შენი, ეითარცა
ცათა შინა, ეგრეუა ქვეყანასა ზედა;

პური ჩვენი არსობისა მოგვეც ჩვენ დღეს;

და მოგვიტევე ჩვენ თანანადებნი ჩვენნი, ეითარცა
ჩვენ მიუტევებთ თანამდებთა მათ ჩვენთა;

და ნუ შეგვიყვანებ ჩვენ განსაცდელსა, არამედ გვი-
ხსენ ბოროტისაგან. (რამეთუ შენი არს სულევა და
ძალი და ლიდება საუკუნეთა მიმართ. ამინ.)

ა თ ხ ა

ინსო ქრისტესი

„რამეთუ ყრმა იშვა ჩვენთვის; ძე მოგვეცა ჩვენ; და მის მხრებზე ძევს მეუფება და ლაპარტეტევნ მას სახელად: საკვირელი, მრჩეველი, ღმერთი ძლიერი, ღმერთი მარადისელი, მშვიდობის მთავარი; გამრავლება მისი და გამოგრძება; და მეუფება მისი წარიმართება სიმართლის მსჯავრის შეწევნით მიერიდან უკუნისამდე; შური ცებაოთისა გააკეთებს ამას“ ეს. 9, 6-7.

მოსეს პირველი წიგნიდან მოყოლებული, უკანასკნელ წინასწარმეტვის მაღარების ჩათვლით უამრავი ასეთი ნიშნებით და შეპირებებით ჯერ კიდევ იქსოს შობამდე გაღმოგვცემს წმიდა წერილი, რომ ამ სახით მოგვეცლინება მამამერთის მიერ მისი ძე მესია (ცხებული) იდამიიანთა განთავისუფლებისათვის ცოდვათა ტკვეობისაგან; იმ ცოდვებისა, რომელითაც კველა აღმიიანია შებოჭილი ადამიის დაცემის დღიდან (რომ. 3, 2 1 - 2 6; ეს. 61, 1 - 2; ლუკ. 41 8-1 9), სწორედ ასე გვაძეს წარმოდგენილი მისი მოსკელი. განსაკუთრებული ბუნებრივობით და შთამბეჭდავად აგვიშეს იქსოს მოსკელის ანუ შობას მათვს სახარება პირველ თავში, 1, 1 8-2 3 ვუხლებში: „ხოლო იქსო ქრისტეს შობა ასე იყო: მისი დღედა მარიამის იოსებზე დანიშნის შემდეგ, ვიღრე ისინი შეუღლებოდნენ, იგი ფეხმძიმედ აღმოჩნდა სულიშმიდისაგან. ხოლო იოსები, მისი ქმარი, მართალი იყო, არ ისურეა მისი სამაგალითოდ გამოყენია და უნდოდა გაუხმაურებლად გაეშვა იგი. როცა ამას ფიქრობდა, ის, ეჩვენა მას სიზმარში უფლის ანგელოზი და უთხრა: იოსებ ძეო დაკითისა, ნუ შევაშინებს შენი ცოლის მარიამის მიღება, ენიანდან ის, რომელიც მასშია ჩასახული, სულიშმიდისაგან არის. ძე გაუჩნდება და დაარქმევ მას სახელიდ იქსოს, ენიდან იგი იხსნის თავის ხალხს ცოდვებისაგან. ყოველივე ეს მოხდა, რათა აღსრულდეს უფლის ნათქვამი წინასწარმეტყველის მიერ, რომელიც ამბობს: ის, ქალწული დაორსულდება, გაუჩნდება ძე და დაარქმევენ მას სახელიდ იმანუელს, რაც თარგმანით ნიშნავს: ღმერთი ჩევნთანაა“. (ეს. 7, 1 4).

სულიერა კი აგვიშეს იოანეს სახარება სადაც ნათქვამია: „დასაწყისში იყო სიტყვა; და სიტყვა იყო ღმერთიან; და სიტყვა იყო ღმერთი. და სიტყვა გახდა ხორცი და დამკვიდრდა ჩვენს შორის მაღლითა და კეშმარიტით აღსავს და ჩვენ ვიხილეთ მისი დიდება, როგორც მამისაგან მხოლოდ შობილის ფოდება“ (იოან. 1, 1-2, 1 4).

ამიტომ ცველა წინასწარმეტყველება ვირწმუნოთ, რაღაც მამალმერთმა კაცთა დაცემის შემდეგ მოინც არ მიატოვა აღამიიანი, არამედ მისი განუზომელი სიყვარულით და წყალობით მოგვივლინა ქეღმერთი ასეთი იღთქმებით. განსაკუთრებით თანამედროვე ეპოქის უკანასკნელ დღეებში ძალუმიდ მოქმედებს. ღმერთის სულიშმიდან და ყოველი, ვინც კი იწამებს იქსო ქრისტეს, პოლობს ცოდვებისაგან ხსნას და წმინდავდება მრავალნაირი ჩაღწილი და ნაშაულისაგან.

აი, ასეთი სახარება ვრცელდება და ეხარება საქართველოსაც, როთაც ფრიიდ მრავალფეხიან მორწმუნენი და ამ გავტოთ ლესასწაულობენ ქრისტეს შობას. ამიტომ არის დიდი სულიერი გამოცემებზე ქართველ ერში ჩვენდა სასიხრულოდ, მაღლობა და ქება-დიდება ჩვენს მამალმეროს და მაცხოვარი იეს ქრისტეს.

ჩვენ, მორწმუნენი, ვაშენებთ სულიერ ტაძარს არა ჩელიგიური ღოგმებითა და დამიინთა შეთხელი წესებით, როგორნიც არიან მრავალი ამაო და ფუჭი მოძლეულებინა თეორიული ყალბი იდეოლოგიები, რელიგიური თუ პოლიტიკური ხასიათისა, არამედ ღმერთის მოვლენილი სიტყვის საფუძველზე. ამ სიტყვით მან დაპირებული შევისრულა, როგორც იოანეს სახარება გაღმოვეცემს. ღმერთის სიტყვა მტკიცეა და ურყევი, ქრისტე ისე ძლიერია, რომ ცა და დედამიწა გაღიავლის, უფლის სიტყვა კი მანც დარჩება (ლუკ. 21, 33).

ვეკითხებით და ვთხოვთ მიპასუხოთ, ვინ იწინასწარმეტყველი მაპვალზე, ბედაზე, რომის პატეზე თუ პიტლერზე ან სხვა მრავალ პოლიტიკოსზე? რომელს დაუმოწმა მათი მოძლეულება? მათზედაც ღმერთის წმიდანებმა იწინასწარმეტყველეს, რომ აღდგებიან ულიჩის ცრუ და ყალბი მოძლეარნა, ხალხის მაციურანი და დამღუჯელი (1 პეტ. 2, 1-3). იმის შესახებ იოანე ვეატორთხილებს: „საყვარელნო! ნუ ენდობით ყოველ სულს, არამედ გამოსცადეთ სულნი ღმერთისაგან არიან თუ არა, აღდგან ბევრი ცრუ წინასწარმეტყველი გამოვიდა ქვეყნიერებაზე“. ამით შევიტომთ ღმერთის სულს, ყოველი სული, რომელიც აღიარებს ხორციელად მოსულ იეს ქრისტეს, ღმერთისაგან არის; ხოლ ყოველი სული, რომელიც არ აღიარებს იესოს, ეს არის სული ანტიქრისტესი, რომლის შესახებ გამენიათ, რომ მოვა, ის ებლო ქვეყნიერებაზე (იოან. 4, 1-3). (შენიშვნა: აქ არ იყულის სხმება უჩწმუნო ადამიანები, არამედ რელიგიურ მოღვაწეებზეა ღაბარაკი) და სხვა მრავალი (იობ 5, 1 2-1 3); სტალინზეც კი ნათვამია, რომ სამარიალო ამოაგდებენ (იხ. ეს. 14, 1 3-2 0) და კიდევ მრავალი, რაც ამ დღებში ახდება.

ვთხოვ ამ ეურნალის წამყითხველს, დაუკვირდეს და გულდასმით იმსჯელის და იზრუნოს თავისი უკვდავი სულის გადამზრინისათვის, შეიძინეთ ბიბლია, შეამოწმეთ თქვენი პირადი ცხოვრება, რომ მიიღოთ ღმერთისაგან მაღლი და გადაიჩინოთ თავი, მიეკუთნოთ ღმერთის ცოცხალ ეკლესიას. ჩაზეც მოვფიხობს ღმერთი: „ამიტომ გამოდით მათვან, გამოეყავით, ამბობს უფალი, უწმინდერს ნუ მიეკარებით, და მე მივიღებთ თქვენ. და ეკინები თქვენთვის მამა, ხოლო თქვენ იქნებით ჩემთვის ძენი და ასულნი, — ამბობს უფალი ყოველის მცყრობელი.

ამისათვის, აღდგან ღმერთმა ისე შევიყვარი ჩვენ, რომ არ დიაშურა თავისი მხოლოდშიბილი ძე და მისი საშუალებით აღადგინა ჩვენს შორის მამაშვილერი ცხოვრება, რომელიც მან უხვად ჩაასხა ჩვენს გულში, მას უნდა ვუ-

ძახოთ: აბბა მამაო, რითაც მორწმუნე ქრისტიანები დღესასწაულობენ არა რელიგიურად, ტრადიციულად თუ მიბაძვით, არამედ მთელი შინაარსის ცოდნით, განცდებით და მხიარულებით.

ქართველო ძმებო ამას იმიტომ კი არ გწერთ, თითქოს ჩვენს თავს კინშე მაღლა ვაყენებდეთ, ამშეოუ ჩვენ ეს მაღლი ღმერთისა, ჩვენი ღმისახურებით კი არ მიგვიღია, რომ ვიამაყოთ, არამედ თავმდაბლად და მაღლობით მიღებით, რასაც ღმერთი ყოველ ადამიანს სთავაზობს ქრისტეს მიღების სახით.

ამას კი ჩვენ ვიზიარებთ ღმერთის მიერ მონიშვნელულ მაღლს თქვენთვის, რათა თქვენც ეზიაროთ ღვთიურ ცხოვრებას ქრისტეს იესოში.

ამიტომ გულარწყველად გთხოვთ, მიიღეთ თქვენც ძელმერთი თქვენს პირად მაცხოვრად, რომ ზეცილგან იშობით და ღმერთის შეილი გახდეთ აქაც თქვენდა საბეჭნიეროდ და მომაცლისათვისაც.

ღმერთმა გაკურთხოთ. ამინ.

მიაწვინეს იგი ბაგაში.

№ 311 ებანი 465. (ლუკ.2.7)

1. ეს სძინავს იქ, ბაგაში? ეს არის ის ბაგშვი? ის არის ქრისტე და მხსნელ ღვთის შეილი, ჩვენი ღმისული, მის ფეხთან დავარდეთ, ვალიაროთ ის მეფეთ!

2. ენ ანუგეშებს იქ ერს? ენ აძლევს ხალხს სიმშვიდეს? ენ არის მკურნალი ერის და თეალთამხილული ბრძების? მის ფეხთან დავარდეთ, ვალიაროთ ის მეფეთ!

3. ენ ტირის, საფლავთან დგას, საღაც ღაზარეს სძინავს? ეს ხელება ხალხი დიდებით, თაყვანის ცემით და ქებით? მის ფეხთან დავარდეთ, ვალიაროთ, ის მეფეთ!

4. ენ დამხომილა, პირველ ღალადებს ღვთისა წინაშე? ეს ხორცი წუხდა სული, აეაზაკებთან ჯვარული? მის ფეხთან დავარდეთ, ვალიაროთ ის მეფეთ!

5. ენ აღდგა, რომ ვაკეონოს და დაკარგული გვიპოვოს? მიწაზე ძალ ეს აქებს? და მსოფლიოს ენ იცავს? მის ფეხთან დავარდეთ, ვალიაროთ ის მეფეთ.

№ 328

1. ჩოგორუ პატარა ბავშვი, იწყა ლარიბ ბავაში ის, ვინც
სინათლე მოგვია და მსოფლიო ვინც შექმნა.

მისამლერი: ღილება მოწყალე ღმერთს ქვეუანაზე მშ-
გილობა ღლეს იშვა: ჩენი მხსნელი ქრისტე ღმერთი.

2. უფლის შეიღებო, ყველა შეერთლოთ მის გარშემო, ის
მელეთა მეფეა, ჩვენი მევობარია.

3. წინ ვარსკვლავი უძლოდათ შორეულ გზაზე მოგვემს,
ძლევნი: ოქრო გუნდრუე და მური მას მიაჩოვეს.

4. ჩენც მოუძინათ ჩვენი მხსნელს ოქრო ურყევი რწ-
მენის გუნდრუე, წმიდა ლოცვის და მური სასოგბის.

5. ვაგვინათლე, უფალ, ჩვენც აზრი და ვონება, რომ
ბეოლების ბავასთან გვჭრალეს ჩვენც მისწრაფება.

ჭეუმარიცი რწმენა

მორწმუნესა და ურწმუნოს სხვაობა: „ვინც ირწმუნებს და მოინათლება, ვა-
დარჩება, წოლო, ვინც არ იჩიშვილებს, მსჯავრდადებული იქნება. მორწმუნე-
ბს კი თან ახლდებათ ასეთი ნიშვები: ჩემი სახელით ეშმაკებს ვანდევნიან,
ახალი ენებით ილაპარაკებენ, გველებს თიყვანენ; და თუნდაც რაიმე სასიკვ-
დილო შესვან, არ აენებთ; ავალმყოფებს ხელებს დაადებენ, და ისინი განიკ-
ურნებიან“. (მარ. 16, 16-18)

ასევე მათეს სახარებაშია: „ამიტომ წალით და გახადეთ მოწყვევებად ყველა
ხალხი, მონათლეთ ისინი სახელით მამისათა და ძესათა და სულისა წმიდი-
სათა. ასწავლეთ მათ ყოველივეს დაცვა, რაც მე გამცნეთ. და ა, მე თქვენ-
თან ვარ ყველა ღლეს წუთისოფლის ალსასრულამდე. (მათ. 28, 19-20).

აქ ჩვენ ვხედავთ აშკარად, რომ არი ძუძუთა ბავშვებზეა ლაპარაკი, არამედ
სრულიასაკროან აღმიანებზე, რომ პირველად ხალხმა მოისმინოს სახარება,
იმსჯელოს და გადაწყვეტილს, ქრისტეს მიიღებს თუ უარყოფს; ამის შემდეგ,
თუ მიიღო იქსო თავისი საკუთარ მხსნელად, გადადის პრაქტიკულ მოქმედება-
ზე; მოინაიგებს თავისი კოდვებს ქრისტეს წინაშე და მოინათლება და უერთ-
დება მის მოწიაფებს, ამიტომ არის ნათქვამი წმიდა წერილში: „ეს რომ მო-
ისმინეს, გვლზე მოხვდით და უთხრეს პეტრესა და დაინარჩენ მოციქულებს:
როგორ მოვიქცეთ კაცნო ძმანო? ხოლო პეტრემ უთხრა მათ: მოინანიეთ, და

ყოველი თქვენგანი მოინათლოს იქსო ქრისტეს სახელით ცოდვების მისატევებლად, და მიიღებთ სულიშმილის ნიჭის. ეინაიდან თქვენ გეკუთვნით ალთქმა, და თქვენს შეიღებს და ყველა შორეულს, ეპიც.კი მოუხმობს უფალი ღმერათი ჩვენი. მრავალი სხვა სიტყვებითაც უმოშმებდა, შეაგონებდა და უებნებოდა: გადაირჩინეთ თავი ამ გარუცნილი მოღვმისაგან. – ეინც სურვილით მიიღო მისი სიტყვა, მოინათლენებ და იმ დღეს შეემატა (ეკლესიას) დაახლოებით სამი ათასი სული. და ისინი გამუდმებით მკვიდრდებოდნენ მოკიულთა მოძღვრებაში, ზიარებაში, პურის ტეხა და ლოცვებაში (ნაქ. 2, 37-42).

ას, ნამდვილი ეკლესის დაფუძნება. გარდა ასეთნაირად მოქმედებისა და მშეგნებლობისა, სხვა ყველაფერი სიყაობებები და სიცრუეა (იაქ. 1, 22).

მოკიული პეტრე ამბობს თავის წერილში: „აქვენც აშენდით ცოქაბალი ქვებივით სულიერ სახლოად, ჭმიდა სამღვდელოებად, სულიერ მსხვერილთა შესაწირავით სასურველად ღმერთისა, იქსო ქრისტეს საშუალებით (1 პეტ. 2, 5).“

ას ასეთ ეკლესისას აქვს კიდევ თავისებური სახეობა, სულიშმილით დაჯილდებები მრავალი და უკველმხრივი სულიერი ნიკებით: „სხვადასხვანაირია ნიჭი, სულის იგივეა, მსახურებაც სხვადასხვანაირია, ხოლო ლმერთი იგივეა, რომელიც ამოქმედებს ყველას ყველამი. და თვითეულს ეძღვეა სულისიერი გამოვლინება სასაჩვებლოდ ეკლესისა. ეინაირან ერთს სულისის მერ ეძღვეა სიბრძნის სიტყვა, ხოლო მეორეს – ცოლის სიტყვა იმავე სულისით; ზოგს ჩწმენა – იმავე სულისით და ზოგს – განკურნებათა ნიჭი იმავე სულისით; ზოგს – სასწაულომოქმედება, ზოგს – წინასწარმეტყველება, ზოგს – სულისების გარჩევა, ზოგს – სხვადასხვა ენები, ზოგს – ენების განმარტება. ხოლო ყოველივე, ამას აკეთებს ერთი და იგივე სულისი, რომელიც ყოველს უნაწილებს განცალკევებით, როგოც ნებაცს.“ (1 კორ. 1, 2, 4-11).

აგრეთვე თოთოეულ მორშმუნეს აქვს ძალი ღვთისა იმავე სულისით მოქმედისა, მგალითად: „რომლის ღვთაებრივმა ძალამაც მოგვინიჭა ყოველივე, რაც ცხოვრებისა და ღვთისმოსაობისათვის გვეირდება, მისი შემეცნებით, გინც მოგვიწოდა თავის ღიღებასა და სათნოებაში, რომელთა მეშვეობით მოგვენიჭა უაღრესად ღიღები და ძეირტასი აღთქმანი, რათა მათ მიერ გახდეთ ღმერთის ბუნების ზიარნი და განერილოთ ქვეყნიერების გულისუმით გახრწილებას.“

ამისათვის ეცალეთ ღონე იხმაროთ წარმოაჩინოთ თქვენს ჩწმენაში სათნოება და სათნოებაში – შემეცნება, შემეცნებაში – თავშეეკება, თავშეეკებაში – მოთმინება, მოთმინებაში – ღვთისმოსაობა, ღვთისმოსაობაში – ძმური სიყვარული, ძმური სიყვარულში – სიყვარული.

ეინაირან თუ ეს არის და მრავალდება თქვენში, ას დარჩებით უქმად და უნაყოფ ჩვენი უფლის იქსო ქრისტეს შემეცნებაში. ხოლო, ვისაც ესენი არ

გააჩნია, ის ბრმაა, ბეცია, და დაეიშებული აქვს თავისი პირველ ცოდვათა-
გან განწმენდა. ამიტომ, ძმანო, უფრო და უფრო ეცადეთ განამტკიცოთ თქ-
ვენი მოწოდება და რჩეულება; თუ ასე მოიქცევით, არასოდეს არ წაიპორი-
კებთ, ვინაიდან ასე ხელგაშლლად წაგემართებათ თქვენ ჩვენი უფლისა და
მაცხოვრის იქსო ქრისტეს საუკუნი სასუფევლის შესავილი” (2 პეტ. 1, 3-11).
აი, ასეთი სახით შენდებოდა და შენდება ქრისტეს ეკლესია. ახლა კითხვა
ისმის: ხართ თქვენ ასეთ ეკლესიაში? თუ ხართ, მაღლობა ღმერთს, განაგრძ-
ნეთ, ღმერთმა გაკურთხოთ. ხოლო, ვინც ასეთ ეკლესიას არ ეკუთვნის, ღმერ-
თი მოუხმობს თავისი სიტყვით უკველ აღამიანს; რომელ სხვა ჩელიგიასაც
არ უნდა ეკუთვნოდეს აღამიანი, ღმერთის წინაშე ურწმუნოდ ითვლება, ყო-
ველი ზეციერ შობის გარეშე ვრჩ იხილავს ღმერთი სასუფევლს (ითან. 3, 3-7).
ამიტომ მოგიწოდებათ იქსო ქრისტე თავის ბრწყინვალე ღიღებაში ღლესაც,
რომ მოიქცეს წარმართობისაგან ყველა ერის, ხალხის და ტომის მცხოვრები.
მიატოვოს ძეელი ცოდვილი ცხოვრება და ქრისტეს საშუალებით დაიწყოს
ახალი წესიერი და ნორმალური ცხოვრება, როგორც ზემოთ არის ნათ ქვამი.
ამის გარეშე ყველა იღუბება და ვერავინ იხილავს სასუფევლს, არამედ ელ-
ოდება სამუდამო სიკერილი ჯოჯოხეთში, ვინაიდან მხოლოდ იქსო ქრისტე
იცის თუ რა უბედურებაში გარდება ცოდვებისაგან გამოუხსნელი აღამიანი
რაღაც მხოლოდ მან იხილა სიკერილის სამიზო ჯოჯოხეთში მყოფნი თუ რა
ტანჯვას განიციინ (1 პეტ. 3, 19-20; 4, 6; ეტს. 4, 8-10).
ამიტომ არის, რომ მთელი მისი განუზომელი გულმოწყალებით ყველას მოუ-
წოდებს გადარჩენისათვის, ზეციური ცხოვრებისაკენ (მათ. 11, 28-30; ითან.
3, 14-18). და ეს ყველაფერი იმისთვის, რომ იმ საშინელ ტანჯვა-წამებას
ააცდინოს თავისი სრულყოფილი მსხვერპლით, რომელიც მან გაიღო გოლგო-
თაზე, ყველა აღამიანისათვის ქეცყნიერებაზე, ამიტომ დაფიქრდი, აღამია-
ნო! გაუწიე ანგარიში ღმერთის დიდ მაღლს, წყალობას და სიყვარულს შე-
ნდომი, ზერეცედ და პასურიად ზუ შეხედივ, არამედ მიიღე ქრისტე შენს
პირად მხსნელად და მაცხოვრიად. ღმერთს არ სჭირდება შენგან არაფერი,
მაგრამ შენი უბედურება აიძულებს მის სიყვარულს შენს მიმართ. ქრისტეს
უცვარხარხარ!

მახარობელი

ვსალმუნი 32

1 მოძღვრება დავითისა.

ნეტარ არს, ვისაც ეპატა დანაშაული, ვისაც ცოდვები დაფარა.

2 ნეტარ არს კიცა, ვისაც უფალი ცოდვას არ ჩაუთვლის და ვის სულშიც არ არის მზადებელი.

3 როდესაც ვდევმო, ირლევოლუნ ჩემი ძელები ჟაველდოური ჩემი ვდებით.

4 ამეთუ ღლისათ და ღმისთ მძიმებოლა შენი ხელი ჩემზე, უკუჯუ სინათლე ჩემი, ვთარიცა ზაფხულის ველავამი. სელა.

5 ცოდვა ჩემი გაუწევ და ბრალი ჩემი არ დამიმარტეს. ვთქვა: „ვალიარებ ჩემს ცოდვებს უფლის წინაშე.“ და შენ მომიტევე დანაშაული ჩემი ცოდვისა.

6 ამიტომ ილოგას შენს მიმართ ცველა წმიდანი ეამსა კეთილს; თუნდაც წაზღვა წყალთა მრავალთა დაიღვაროს ერ მისწერდება მას.

7 შენ ხარ მფარეველი ჩემი; გაჭირებისაგან მიცავ, ხსნის სხიარული შემომარტივი გარს. სელა.

8 „მთავარონებ შენ და დაგაყენებ სწორ გზაზე, რომლითაც უნდა იარო, თვალს დავიტერ შემზე.“

9 „ნუ იქნებით, ვთარიცა ქანი, ვთარიცა ჯორი; რომელსაც ლაგამი და ალერი უნდა ამოსვდე, როცა არ გემორინებიან.

10 მრავალი სატკიცარი აქვს ცოდვის, უფალზე მინდობილი კი წყალობით არის გამომუშალ.

11 იხარეთ უფლის მიერ და იმხიარულეთ, წმიდანებთ; და იზერმეთ, ყველა წრულონ გულითა.

გერიგია თუ საგნენოება

დღეს, რომ ვჲითხოთ ადამიანს, თუ რა არის საჩრდინოების და რელიგიის სხვაობა, ვერადეისგან მიიღებთ ვარკვეულ პასუხს, გარდა მაღლიდან შობილი ადამიანისა, რამეთუ ამის ამოხსნა არავის ძალებს: არც მეცნიერებს, არც ფილისოფებს, არც თეოლოგებს, არც პოლიტიკოსებს, არც დიპლომატებს და არც იდეოლოგებს.

ვთხოვთ, მრავალთ არ გამივოთ, მე ამით სწავლა-განათლებას კი არ ვამცირებ, პირიქით, დიდი პატივისცემით ვაფისებ ყველა დარგის სწავლებას და მეცნიერებას, [ლმერის ვთხოვ და ვეველრები ჩემს ღოცვებში, ქართველი

ერთს ყოველი დარგის სწავლულებისათვის და განსაკუთრებით ჩელიგიურ ფე-
 ლელგებისთვის, რომ უფალმა გაუნათოს გონიერა, რომ შეიცნონ, როგორ სა-
 კირო და აუცილებელი მაღლიდინ შობა და სულიწმიდით ნათლობა.
 ო! ღმერთმა ქნას, რომ ყოველმა ქართველ სწავლულმა ეს განიცადოს, მაშინ
 საქართველო ნამდვილ სამოთხედ გადაიქცეოდა, მაშინ ჩვენ არ დაგვჭრდე-
 ბოდა ქვეყნის ერებაზე გამოჩენისთვის ყველილით ჩვენი წარსული ისტორიის
 მტკიცებმშე, რომ შეგვიცნონ, არამედ მთელი ქვეყნის შეიცნობდა ქართველ
 ერს დო თოიოთ შეგვეხვეწებოდნენ, ჩვენ იგინი გვეცნო. მაგრამ ეს ის ტკიფ-
 ლი და მწუხარებავ, რომ ეს საიდუმლოება დახურულია ჩვენი ურჩობის გამო
 და ცურ ჩელიგიური ინაფორებით ეძებენ ადამიანის წინაშე შეცნობას და
 ექცევიან წევლის ქვეშ (იურ. 175-6). მაგრამ მაღლობა ღმერთის ეს ასე და-
 ლხანს აღარ გასტანს, ამ საუკუნეს არ გა დასცილდება, ქრისტე მაღა მოვა
 და ყველას გაასამართლებს კოცხლებსა და მკვდრებს და ყველას მიუზღავს
 მათი საქცელის მიხედვით, მას ვერავინ დაემატება და ვერც ვერავინ ვა-
 პარება და ვერც ვერავინ მოატყუილებს, ყოველ სიყალებს, სიცრუეს და ვა-
 ძევრაობას ფარდა აეხდება ისე რომ ვერც ინაფორებში დაიმაღლებიან რო-
 გორც ეხლა სჩადიან. მაშინ ქართველ ერასაც ეშველება და განთავისუფლე-
 ბა სიმნელის მონაბისაგან და გამარჯვებას მხიარულად იზემიქნეს].

მაგრამ ცისა და ქვეუნის შექმნელი ღმერთის წარმენის ამოხსნა არ ძალუდ, რამეთუ სულიერი საკითხია და მხოლოდ ზეგარემო ნიჭით დაჯილი-
 ებულ შეუძლია ამის განხილვა და ამის ამოხსნა, კლასიკურ ცოდნაზე აარ
 არის დამოკიდებული.

ამას ჩვენ ვხედავთ წარსულ საუკუნეების სინამდვილეში, რომელსაც დღე-
 დე არ დაუკარგავს თავისი მნიშვნელობა. მაგალ: ფარაონმა მოაგროვა თავ-
 ისი ძალები, გისთაც იმ დროს სამეფო მმართველობაში დიდ წარმატებას
 აღწევდა(ამას მოწმობენ მაშინდელი ნაშთები მათი მაღალი განათლებისა,
 კულტურისა და ტეხნიკისა), ამასთან მისნები, ვარსკვლავომრიცხველი, მქ-
 ითხავები, რომელსაც მისთვის დიდმნიშვნელოვანი სიზმარი უნდა აქვთ
 და მისი საიდუმლოება განემარტათ, მაგრამ ვერავინ შეძლო მისი სიზმრის
 ასინა-განმარტება (დაბ. 41, 1-44), გარდა ღმერთმორწმუნე იოსებისა.

ასევე ქადაგებში ნაბუქოლონისორის დროს: მისმა სწავლულმა მეცნიერებმა
 ჩელიგიის პირებმა და მისნებმა ვერ აუხსნეს მეფეს სიზმარი და მისი სიიდ-
 უმლოება (დან. 2, 1-30), გარდა მორწმუნე დანიელისა.

ასევე ბერტშაცარის დროს (დან. 5, 1-28) ვერავითარმა სწავლულმა თუ ბრძ-
 ენმა და ჩელიგიურმა მისნებმა ვერ შეძლო საიდუმლო ნაწერის წაეთხვა და
 ამოხსნა, გარდა ზეგარემო-სულით დაჯილდოვებული დანიელისა.

ასევე ჩვენ ვხედავთ ახალ აღმაში, როცა მოციქული პეტრე და იოანე წა-
 რაღინეს ჩელიგიის მსახურების წინაშე, აგრეთვე სტეფანეს, რომ ეკამით-

ებოლნენ სონაგოის ჩელიგიის გამოჩენილი პირები. მათ არ შეეძლოთ ქრისტეს მორწმუნე მსახურების დაძლევა (საქ. 4, 1-2 2; 6, 8-10). ჩატუმ? იმიტომ რომ ღმერთის ყოველი მორწმუნე (წმიდა წერილის საფუძველზე) განიცილი მაღლადან შობას, რის შემდეგ იგი სრულყოფილია და იხილავს არა მარტო მიწიერ ააუ ბუნებრივ საგნებს, არამედ ზებუნებრივსაც, როგორც წერილი აღვითქვამს (1მფ. 1, 10, 9-11; ძალ. 1, 17-20; 2, 27-28; 5, 11-12; საქ. 2, 4, 12-15). ამისათვის გადწიფელად შეგავონებთ, რათა თქვენც მიიღოთ ის ლოთიური ნიჭი, რომელსაც ღმერთი უხვად აძლევს ყოველ მორწმუნეს, გრაიდან ქრისტემ თქვენთვისაც ეწამდ ჯვარზე სიკედილით. მას ისე ძლიერ უყვარხათ, მან თქვენი ცოდვებისათვისაც გაიღო თავისი უბანები სისტემი, რომ გავათავისულოთ ყოველგარი მტანჯველ ხუნდებისაგან და გაწმინდოს თქვენი სინდისი ლაქებისაგან, რათა სიმოწებით დაიმკერდირთ ნამდალთ ზომიერი სიცოცხლე ღმერთის შეიღებთან, იყოთ ძლიერი ყოველ დაჩვეში, ილდეთ თქვენი აწმუნ და განსაკუთრებით კი მომავალი, რომ აიცდინოთ უკუელგარი საშინელი უბედურება, რომელიც მთელ კაცობრიობას შეეღის: ღმერთის რისხეა და საუკუნო დალუბეა.

ეს ყველაფერი ჩელიგიის ხალხისათვის და მათი მსახურებისათვისაც დაფარულია, თუმცა საშიშროებას ყველა ხედავს, მაგრამ როგორ წარიმართება და როგორ დაბოლოედება, მათ არ იციან მათთვის ეს ყველაფერი ბუნდოვანია. თქვენ შეგიძლიათ გამოსცადოთ, მიღით, ჰყითხეთ თქვენი ჩელიგიის მსახურს, რომელი კონფესიისაც არ უნდა იყოს, თუკინდ მქითხავებთან, მისწებთან, ჯადოსნებთან და სხვა მრავალი ბნელეთის მიმღევრებთან. და ნაბავთ, რომ მათაც იმდენივე იციან მომავალი დღეებისა, რამდენიც თქვენ, მათგან ვერ მიიღებთ გარკვეულ პასუხს, ყოველ მორწმუნე ქრისტიანი კი ზემთავონებით ავისწიოთ, რა მოხდება ამ წლებში და როგორ წარიმართება და დაბოლოედება ყველაფერი. ჩატუმ? იმიტომ, რომ მას მიუემული აქვს იღოვების მიხედვით საჭირო ნიჭი გადარჩინისთვის, როგორც წერილიც ამბობს: „კეთილგონიერი ხედის საფრთხეს და ეფარება; უგუნური კი პირდაპირ მიღის და ისჯება“ (ივავ. 2, 2, 3; მარ. 4, 11; იოან. 14, 17).

ქრისტემ ჩაც აღვითქვა, იმას ამართლებს ჩვენს ცხოვრებაში (იოან. 1, 6, 13). ვარდა ამისა, ჩელიგიის მსახურებს აქვთ მრავალნირი გარეგნული ეფაქტის მომზღვინ საშეალებანი, რასაც არაეთმარი საერთო არ გააჩნია ჩემენასთან ვარდა მოჩენებისა, რომ ხალხმა სასულიერო მსახურებად იცნონ: ეს არის კათოლიკური თუ პროტესტანტული, ბერძნული თუ პაპისტალიკური, მაგმარიანური, ბერისტური, თუ სხვა რომელიმე ჩელიგიია, ყველა ესენი ტრადიციებით და თეატრალური მოჩენებებით არიან შეცყრობილი (მათ. 2, 3, 4-36; ლუკ. 11, 37-52). მათ კეშმარიტების, კაცომოვარების და გულმოწყალეობის ნატა-მალიც კი არ გააჩნიათ, თქვენ თვითონ ხედავთ ამ სინამდების.

მიუხედავად იმისა, რომ ქრისტეს სახელით გამოღიან და აქა-იქ ბიბლიის სი-ტყვებით ყალბად უხსნიანსინამდეილეში თავიანთ შეთაზელ მოძღვრებას ას-წავლიან, როგორც ესაია ამბობს: 28თავის 10 და 13 ლექსში: „რამეთუ ყვე-ლა მცნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე, კანონი კანონზე, კანონი კანონზე, ცოტა აქ ცოტა იქ ცოტა აქ ცოტა იქ. და იქნა მათთვის სიტყვა უფლისა: მც-ნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე, კანონი კანონზე, კანონი კანონზე ცოტა აქ, ცოტა იქ – ისე რომ ისინი წავლენ და დაეცემიან უკან, და დაიმტკრევი-ან, და მოხვდებიან მახეში, და იქნებიან დაკრერილები“.

აგრეთვე მათი რელიგიურ სალოცავებში ნახავთ მრავალნაირ ქანდაკებებს მათი წმიდანებისას: ქვებისას, ჩაინებისას, ხეებისას, ტალახისას, მრავალნა-ირ ხატებს, ყველა თავისი ერის გამომეტყველების მსგავსებას, ღალათი მოტ-ყუებისათვის. ასე ეთაყვანებიან და ემსახურებიან მათ, ნაცვლად შექმნელი-სა, თავიანთი ხელის ქმნილებას (რომ. 1,21-25; ფს. 96,7; ეს. 44, 9-20; ფს. 115, 4-8; 135, 15-20), რაც სასტიკად აკრძალულია ღმერთის მიერ ძევესა და ახ-ალ ალთქმებში (გამოს. 2,0,2-5; 2სჯ. 27,15; იოან. 4,24; 2 ქორ. 4,18).

მათი მსახურება ისევე არ ემყარება ბიბლიის, არამედ მათ აქვთ ხალხური ტრადიციული ზნეჩევებული და კაცთა მიერ მოგონილი დოგმები და წესები შეზღვებული, რაც სასტიკად აკრძალულია ღმერთის მიერ (2სჯ. 4,2; გამოც. 22, 18-19) ისინი კი ჩაასა არ აკეთებენ ქრისტეს და ღმერთის სახელით და ასწერებიან სიცრუეს. ამიტუმაც სამართლიანად უწილეს უღმერთო ათეიისტე-ბმა მათ მოძღვრებებს „ცურუმორწმუნეობა“. ხოლო ნამდვილი ქრისტეს ეკლე-სიები ყველა შვეულაში და ყველა ერში ერთნაირად შენდება ბიბლიის საფუ-ქველზე ღვთიურ სამეფოდ, ზუსტად ისე თივე სახით და იმავე ნიშნებით დღ-ესაც, როგორც ქრისტემ აღგვთვევა (საქ. 1,4-9) და კიდეც გაამართლა (საქ. 2, 1-4) იერუსალიმში, იუდეაში, სამარიიაში, ეფესოში, კორინთეში და ყველგან ვთელ მსოფლიოში, იქიდან დაწყებული დღვეონლამდე მთელი თავისი ნიშნე-ბმა და სულიერი ნიჭებით (1 ქორ. 12,4-14; სულიერი იარაღით (ეფს. 6,13-17); სულიერი ნაყოფებით (გალ. 5,22-23). მშეიღობის, კაცმოყვარეობის და მნი-არულების (ფს. 9,3; 42,4; ივან. 12,20; ეს. 61,10; საქ. 2,46).

ამ ასეთი ეკლესიები შენდება დღეს მზიან საქართველოშიც და ასეთი ეკლე-სიების დანგრევა არაეის ძალუძალების დედამიწაზე (მათ. 1,6,18-19; 18,18-20; იოან. 2,0,23)- მაცლობა და ქება-დიდება მამა-ღმერთს და მის წარმოგზავნილ მხოლოდშობილ ძეს უფალ იესო ქრისტეს უკუნიოთ უკუნისამდე. ამინ.

მეგობარი

ომიდა ნინო

საქართველოში

ქართულ ისტორიით წმიდა ნინოს მოსვლა საქართველოში და მისი მოღვაწეობა გაიყო ბიძლიის სიტყვის საფუძველზე (მარ. 16, 15-16; საქ. 1, 6-8), ისე როგორც სხვა მრავალი მახარობელი. ღაწუებული სულიშმიდის მოფრქვევის დღიდან დღევანდლიმდე. სწორედ ისევე, როგორც მახარ. ფილიპეს ქადაგებით სამარიაში უმოწმებდა ქრისტე მის ხარებას თავის შეპირებისამებრ (მარ. 16, 20; საქ. 8, 4-12), როგორც დღესაც ხდება მახარობლების ხელით აზის და აფრიკის მრავალ ქვეყნებში ქადაგისას, ქრისტეს მიერ დამოწმება ნიშნებით და სასწაულებით, აგრეთვე ეკრიპაში და მთელ ქვეყნიერებაზე. როგორც მოციქულ პავლეს მოღვაწეობისას (საქ. 19, 17-20; 16, 13-15), ასევე ჩვენს საქართველოშიც წმიდა ნინოს მუშაობას უმოწმებდა ნიშნებით და სასწაულებით, რათა მიელოთ კეშმარიტი რწმენა ქრისტესი.

ამიტომ გარდა ასეთნაირი მოქმედებისა ყოველივე მაცდელისაგან და მისი მსახურებისაგან ააცილეთ და შეცდენა ხალხის კეშმარიტი რწმენისაგან ჩამოშორებისათვის.

ღმერჩმა არავის არ მისცა სახელი ცის ქვეშ ადამიანის გადარჩენისათვის და დაცვისათვის გარდა იქსო ქრისტესი (საქ. 4, 12; 3, 22-24) და ვინც მას არ ემორჩილება, ის ღმერჩმისა და ადამიანის მტერია (2 ტიმ. 3, 13; 2 კორ. 11-13-15), ამას ჩვენ ხსეტდათ ჩეიალურად ქვეყნიერებაზე, როდესაც ჩელივის მსახურები გამანადგურებელ იარაღს აკუროხებენ ხალხის გასაჟღებად. სად არის ქრისტეს მცნებანი: „შეიყვარე მოყვასი შენი, ეითარცა თავი შენ“? (მარ. 12, 30-31; ლუკ. 10, 15; ოთან. 13, 34-35).

ამიტომ მახარობლები ქადაგებდნენ ქრისტეს და არა, რომელიმე წმიდანს, რომ ხალხი მოქცეულიყო ქრისტესკენ (საქ. 8, 5; 26, 16-18; 1 კორ. 3, 11; 2 კორ. 4, 5-6) და არა რომელიმე წმიდანისაკენ.

ჭისტე, არავის არ განიცინს, არცერთ თავის მოციქულებთან, რომ მათ იხს-ნია ინდა მფარველობა გაუწიონ ვისმეს, არამედ მხოლოდ თავისკენ მოუწოდებს ჰყელას, „მოღით ჩემთან, ყოველნი მაშვრალონ და ტეირომძიმენონ, და უც დაგამშეოდებთ თქვენ, აიღეთ ჩემი ულელი და ისწავლეთ ჩემგან“. (მათ. 11, 28-29)...

ჩელივის სამღვდელოება კი ეთაყვანება მრავალ მიცვალებულ წმდანებს და მათ ხატებს, რომელთათვისაც დიდი შეურახყოფა არის ასეთი ცრუ საქციელის გამო (საქ. 14, 8-18; გამოცხ. 19, 10; 22, 8-9).

ამრიგად, ყოველი ქრისტეს მსახური, მახარობლია, მოციქული თუ მუშაკი, როგორც ნეტარი წმიდა ნინო, მიიღებენ საზღაურს მხოლოდ ღმერჩმისაგან ისე, როგორც თვითველი მორწმუნე თავის დამსახურებისამებრ (იოან. 4, 36-38; 1 კორ. 3, 4-9; გამოცხ. 22, 10-13).

მოსიმახალთა მოდასა დაიღა თიხო კართველი განვითარებაზე

წმიდა ნინოს ტროვარი, ხმა მე-4

ამიტომ ჩვენი ვალია მამალმერთს შევწიროთ მაღლობა თაყვანისცემით და ვალიდოთ ჩვენი უფალი იესო ქრისტე მისი მხევლის წმიდა ნინოს საქართველოში მოვლენისათვის მეოთხე საუკუნეში ქართველი ერის გადასარჩენად, რაც მან პირნათლად აღიასრულა (საქ. 26, 18). ქრისტიანი

ეფესოს მისამართი 1

პაციენტების ნებით იესო ქრისტეს მოციქული, ეფესოში მყოფ წმიდანებსად ქრისტე იესოს მორწმუნებებს: მაღლი და მშეობლობა ჩვენი მამა ლმერთის და უფალი იესო ქრისტესაგან. კურთხეულია ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს ლმერთი და მამა, რომელმაც გვაკურთხა ქრისტეში კოველნაირი სულიერი კურთხეული ზეცაში, ენაიადნან ამოგვირჩია ჩვენ მასში ქვეყნიერების შექმნის წინ, რათა წმიდანები და უბიშოები გიყოთ მის წინაშე საყვარელით. წინასწარ განსაზღვრა ჩვენი შევილება იესო ქრისტეს მეშვეობით თავის ნების სათნოებისამებრ თავისი მაღლის დიდების საქებრიად, რომლითაც მოგვმართა ჩვენ საყვარელში, რომლის მიერ გვაძეს გამოსყიდვა მისი სისხლით, კოდეგის მიტევება თავისი მაღლის სიმღლირით. რომელიც უხეად მოგვეცა ყოველგვარი სიბრძნით და კონებით. და გვაუწყება თავისი ნების საიდუმლო თავისი სათნოებით, რომელიც წინასწარ განიზრახა მასში. ღრმების სისავსის ვანსახორციელებლად, რათა ქრისტეში ერთ თავს ქვეშ შეერთდეს, რაც ცაშია და რაც დედამიწაზეა; მასში არჩეული ვიქენით კიდეც მემკვიდრეობად რისთვისაც წინასწარ განსაზღვრული გიყავით მისი განზრახვით, ვინც ყოველივეს იქმს თავისი ნებასურებილით, რათა გიყოთ მისი დიდების საქებრიად ჩვენ, რომელთაც წინასწარ გვქონდა ქრისტეს იმედი. მასში ხართ თქვენც, ვინც მოისმინეთ კეშმარიტების სიტყვა, თქვენი გადარჩენის სახარება, და იგი იწოდეთ და დაიბეჭდეთ აღთქმული სულიწმიდით, რომელიც ჩვენი მემკვიდრეობის საწინდარია, საკუთრების გამოსყიდვისათვის მისი დიდების საქებრად.

(ეფს. 1, 1-14).

გეცყველების უსახებ

შესავალი: დიდი დ ვწუხვეარ, რომ ჩვენი ქართული მღიდარი ენათმეტყველება დევრადაცის მღვმარეობაშია და თანდათანობით შეუძინევლად ლატაქება.

მე ქართული ენათმეტყველების სპეციალისტი არა ვარ, მაგრამ, როგორც მრავალ არა არქიტექტორს, ე. ი. უბრალო ადამიანსაც კი შეუძილია დასკვნა გაუქეთოს ნაგებ შენობას და განასხვაოს კაგი არქიტეტორული შენობა უბრალო ავებულ შენობისაგან, ასევე მინდა ჩვენი ქართული ენათმეტყველების შესახებ ჩვენი აზრი გამოვთქვა: არ მინდა ვინმეს, პიროვნულად ბრალი დაერთ, არც ვიცი, ეს ჩვენი დაუდევრობის, ზერელე დამოკიდებულების თუ განზრახვით ხდება. მაგრამ ყველა, რომ აშკარად ლიდ დანაშაულს ვიღენთ ჩვენი მომავალი თაობის წინაშე, ეს კი სინამდვილეა. ამ დანაშაულის უარყოფას და თავის გამართლებას ვერ შევძლებთ, ამიტომ მოუწოდებ ყველა ქართველ თანამებამულეს, რომ სიტხიზე ვამოვიჩინოთ ამ ქართველ მოღარე ენათმეტყველებაში, რომ ჩვენ თვითონ არ გაეხდეთ მიზეზი ქართველი ერის ასიმილაციისა, მისი თავისებურობის გაუქმებისა. მე ორიოდე სიტყვა შემხედა, არც მხოლოდ საჩრდილო მეტყველებას ეხება, რამდენი სიტყვაა რომელთაც აქ არ ვასხვნებ, რადგან ამას სპეციალური მუშაობა ესაკირთვება. ეს კი მინდა ვალიარი: დაუკვირდით ძებლი, უკრალება მიაქციეთ იმას, რომ ბევრია შეცდომა ჩვენს მეტყველებაში. რეალობიან ვანმარტებათ დაქსიკონში ნათქვამია: „წმიდა და წმინდა ერთიდაიგივე არის“.

ამას ენის ისტორიით ვერ ასაბუთებენ, ვინაიდან იქ მოცემული მაგალითები არ მოშომებენ იმას, რომ ერთიდაიგივე იყოს.

ამრიგად, ახლა უნდათ, რომ ვააგრძოთ ეს ორი სხვადასხვა მნიშვნელობის სიტყვა ერთ სიტყვაში „წმინდა“, ჩაც ყოვლად დაუშვებელია. ჩა არის წმინდა? **ЧИСТ**, Rein, Klean. წმიდა კი არის: **СВЯТОИ**, Heilig, Holig. უველა ენაში ვანსხვავებაა და ჩვენ კი ვურევთ, რატომ? იმიტომ, რომ აქ ან დაუდევრობაა, ან ვანზრაბ აკეთებებ ამას. რომელ ენაშია სერ ვაუგებრიბა? **СВЯТОИ И ЧИСТИ**, Heilig und Reinig. შერეული ერთი და იმავე სიტყვით ვამოითქმებოდეს? საერთოდ, ფორმათა ცვლილებისას ერ ვააჩჩენს კაცი, მაგ. იცისტი, ისვატი, reinigen, heiligen, ასეთი არეულობა დიდი დანაშაულია, მოუმეტეს, ასეთი დოდნი-შეცვლები სიტყვის შერეება. წმიდა წერილში ეს არ შეიძლება დაუშვათ. თუ ზოგიერთმა უვიცობის ვამო დაუშვეს შეცდომა, ამას მორჩმუნენი მანც არ მიეღილებთ.

წმიდა: წმიდა ტაძარი, წმიდა ვიორგი, სულიწმიდა წმიდავდება სამარადი-

სოდ ყოფნა, წმიდანების დღეობა, წმიდათა და წმიდათასა (გამოც. 26, 33-34; ებრ. 9, 3; იუდ 1, 20). ამის შეცვლა განა შეიძლება, თუ განზრახ არ უნდათ შეტყველების დაცემა?

რა არის წმინდა: შეურეველი ნიერი წმინდა ვერცხლი, წმინდა ქართველობა წმინდა სისხლი, წმინდა პური, წმინდა მატყვა და სხვა, რასაც სულთან არ აეითარო საჯრო არ გააჩნია.

სულიერება: ასეთსაც არეულობას ვხვდებით სულის საკითხშიც. თითქმის ყველა ერის ენაში ეს ცნება მთელ მსოფლიოში ორ სახელწოდებას ატარებს დუშა ი დუქ ქართულში კი ერთ სახელწოდებას. ბიბლიის სიმოწინის მიხედვით ყოველ ენაში დუშა გვხვდება 370 მდე და დუქ – 500 მდე, ეს რაოდენობა ქართულში 870 –ჯერ ერთ სიტყვაში „სულით“ გამოითქმება, სამწუხაოდ თვით წინადაღებითაც კი ვერ გამოარჩევთ, სად იგულისხმება psyche = დუშა და სად იგულისხმება ρνευτა = დუქ ქართულ აღთქმებში სულ შეიღვერ არის გამოყენებული „მშვინვა“ განსხვავების მიზნით, რაც არაფერში არ ეთანხმება საგნებს, არამედ უფრო გაუგებრიობაში აგდებს წამკითხვებს, რამეთუ იქ დუშა = Psyche ნიშნავს სიცოცხლეს“ ანუ „ცოცხალ“ „жизнь“ (მარ. 3, 4; მათ. 16, 26), დგას, როგორც აპირონება“ (საქ. 27, 37) და გამოხატავს: თავისთვის: „მე, შენ, ჩვენ“ (ებრ. 10, 38) –ჩემი სული = „ეგ“. სული არის უკვდავი, ლმერთის წინაშე განისჯება (მათ. 10, 28; ებრ. 9, 27; 10, 27; დაბ. 2, 7). ძეველი და ახალი აღთქმის მთელრიგ აღგილებში მოხსენებულია დუშა = სული, როგორც ერთული პიროვნებანი „ამდენი სული – აჩლენი ადამიანი.

1) душа (жизнь)	дұх	нұсқалық
2) psiche (сиცოცხლე)	ρνευτα	ბერძნული
3) Soul (ლიფე = სიცოცხლე)	spirit	ინგლისური
4) Seele	Geist	გერმანული
5) ს უ ლი (ნებენები)	ន ម ჲ ჲ (ნებანმა)	ებრაული

6) სული ? ? ? 0 ქართული
იმისათვის რომ დაბნულობა ავტოლოთ თავიდან და გარკვეულიდ რომ იციდეს წამკითხვებით, თუ რას გულისხმობს თვითეული სახელწოდება, ჩვენ ეი-ცემებთ დროებით დუქ –ის მაგივრად – „სულის“ ესეც ადამიანის შექმნის პირველი სიტყვის საფუძველზე, სადაც ნათქებია: „და შთაბერა პირსა მისა სუნთქვა სიცოცხლისა და იქნა კაცი სული ცოცხალი“. მაშ ასე სულისა და ვლებულობთ (დროებით) დუქ = spirit = სულისა.

კიდევ ერთი შერეული სახელი: „მეძავი“ და „მრაში“. ლექსიკონში ნათქვა-მია, ერთიდა იგივე არისო; განა შეიძლება ასე ქართული ენის დამახინჯება?

მრუში და სიძეა რომ ერთი და იგივე იყოს, მაშინ სახარებაში ერთ ამათგაა ნა ჩასწერდნენ და არა ორივეს, მაგრამ ჩადგან სხვადასხვა მნიშვნელობის არიან, ამიტომ ერთსა და იმავე ლექსში ორად იწერება (1 კორ. 6, 9; გალ. 5, 19) მეძაეთა და მრუშთა = პრელინისტი ბლუდ.

მეძაობა ნიშნავს დაუქმორწინებელთა სქესობრივ კავშირში ყოფნას და მრუში შება კი თავის მეუღლის გარდა სხვის მეუღლესთან სქესობრივი კავშირის დაკერას, ორივენი საიდელილო ცოდვის სჩადიან, მაგრამ მრუშობა უფრო მძიმე ცოდვაა, ამისათვის ამათი ერთი-მეორეში შერევა გაუცემობრობას იწევს, რაღაც ამითაც იჩრევევა და ლარიბდება ქართული ენაზემტკველების ხარისხი, რაც დაუშვებელია.

თ ასე, ჩვენ თვითონ ვალიზიბებთ ჩვენს ქართულ ენათმეტყველებას. ვერ ეთ მის დისკრიმინაციონ = დამტკრება-ჩამოქვეითების და მერე სხვას გადაებრავთ, რომ ჩვენი ქართული ენა წაგვართვესო. ცხადია, როცა საბუთიანად დაგვიმტკიცებენ, რომ ეს ენათმეტყველება არ არის სრულყოფილი და ერ პასუხობს სიჭიროებას, მაშინ ეტყვიან მომავალ თაობას, რომ ამ ქართლ ენით მომსახურეობა შეუძლებელია. ვინ არის დამნაშავე? – ჩვენ თვითონ, ისევე როგორც ქუმბათიან შენობას უწოდებინ ეკლესიას, ნუთუ ეს გაუცემა-რი უნდა იყოს სწავლულისათვის, თუ განზრია არ უნდათ ენის დამახიჯება? ვანა შეიძლება შენობას ეწოდოს ეკლესიად? ვანიხილეთ საიდან წარმოდგება ეს სახელწოდება და არა მნიშვნელობით არის. რომ ბაბილონის კოშეის შეენძლებივით არ ავრითო ჩვენი მთილარი ქართული ენა, როგორც ზოგიერთ სხვა საკითხებშიც, ჩვენ თვითონ ზურგი შევაქციეთ სამართლიანობას და კერძარიტებას და შემდეგ ვტუზღუნებთ და ესაყველებრობთ და სხვას ვაბრა-ლებთ ჩვენს დანაშაულს.

ქრისტემ საქართველო ააყვანება ყოველ დარგებში, გასაყუთრებით კი ენათმეტყველებაში მეოთხე საეკუნიდან მეთორმეტემდე, შემდეგ ზურგი შეაქცის ქართველობის და მტრების ცარცვა-გლეჯად გადაიქცა თავის უღმერთოების ვამო. ამიტომ ლმერთი დღესაც გვიძიხის და მოგვიწოდებს თავისკენ დიდი სიყვარულით და მოწყვალებით, რაც საქართველოში უხვად ვრცელდება და აღწევენ დიდ მიღწევებს რწმენაში.

მაღლობა და ქება-დილება მამალმერთს ამისათვის. ამინ.

პატარა

№ 42

1. მასწავლებელურადე ლოცვა, მხსნელო ჩემი ერის-
თვის, რომ ლოცვაში შეგიეროდე ლვაწლითა სიყვრულის.
მისამდერი: ერისთვის ერისთვის, მე მინდა ვიღოც
ერისთვის.
2. მე მინდა ვიღოც მათთვის, ვინც ამ ქვეყნად
ცრემლსა ღვრის, ვინც ბოროტმა დაიმონა და ცოდვის
გზითა მიღის.
3. ვინც იტანჯება და ტირის, არ იცის ნეტარი დღე,
უნდა მას ცხოვრების შეცვლა, არ ესმის მას სწორი გზის.
4. თი! მათთვის მინდა ლოცვა მე ღამის იწყნარეში,
შენთვის მინდა მე ვიშრომო და ვიწვოდე შენს ცეცხლში,
5. ჩემი სიცოცხლე, სიტყვისა შუქით განათებული,
ვისაც არ აქვს სისოება, მათთვის არის შეწირული.

პერლოდ პეტრი ტრაქტატი

ამდღინიერ წლის წინათ ბანკის დირექტორი ერთ ქუჩაზე მიღიოდა. ერთმა თოთხმეტი წლის ბივება ერთი ტრაქტატი მიაწოდა სათაურით: „ოთხი საგანია, რაც ლმერთს შენვან სურს, რომ იციდე“. ამ უბრალო ხარებამ უშეველა მაშინდელ 35 წლის მილიონებს, მთლად საფუძვლიანად რომ მოქმედიყო, რას შედევგადაც სულისიერად იშვა, (დუხოვნო) შემდევ განიცადა აგრეთვე სულიშიმილით ნათლობა. ის იდგა მაშინ მიწიერად თავის უმაღლეს სარბიელზე. მაგრამ ღმერთის სიყვარულმა ისე ძლიერად ჩასკიდა, რომ იგი სერიოზულმა ფიქრებმა შეიკარი, რომ ყოველნაირი საქმიანობა უარესო და თავისი სულის და სახარების მახარობლად იკურნოხებინა. მან მოინდობა სამხრეთ ამერიკაში, პორტუგალიასა და სხვა ქვეყნებში ემოქმედა. სწორედ იმ ხანაში მისი დედი იწერა საცდემყოფოში სიკედილის პირის. მან იწყო ლოკეა: „ახ, ღმერთო, თუ დედაჩემს ექიმის ხელშეუხლებლად განკურნავ, გავყიდი ყველა ფრის და შენ გემსახურები“. დედამისი უკეთ საოცერიაციო საწოლზე იმყოფებოდა. მაგრამ, როგორც კი ექიმშა დააპირა მისთვის ხელის შეხება, ამ დროს მკლავიში შეუჩერდა. პაციენტი ისევე საწოლში უნდა დაებრუნებინათ. შემდევ მომსახურე დებმა და ექიმებმა შეამჩნიეს, რომ ავადმყოფი მთლად განიკურნა.

მისმა ძემ შეპირება დაიცვა და ყოველგვარი მიწიერი შებოჭილებისაგან აეშვამთელი თავისი მიწიერი სიძლილე მისცა მან ღმერთის საქმეს. ის თვითონ ემსახურებოდა ღმერთს სახარების გამოცხადებით მჩავალ ქვეყნაში დიდი წარმატებით და კურთხევით. ღმერთი აცხადებდა თავის დიდ მაღლს უამრავი სულების გადასაჩინით, განკურნებით ავადმყოფებისა და სულიშილით ნათლობაზე, ამის შემდევ, როცა 24 ქვეყნაში სამხრეთ და ჩრდილო ამერიკაში მასობრივ კრებებს ატარებდა, ამ დროს ღმერთი გზადნის მას აფრიკაში, სადაც მან იმ ქვეყნებში: მოზამბეკში, ლეზოტოში ძლიერების მოხდებით შეიძრა მთელი ქალაქი და პლოვდივშა. ღმერთი შელიროს გამო ჩვენც ვიქენით გამხნევებული, რომ არ დაცილილოთ, არამედ თესლი სახარებისა სულიერი ღიტერიაზურით უხვად მოვაბნიოთ. ემადლობთ ღმერთს ასეთი კეთილი შემთხვევისათვის, სადაც ასეთი უბრალო ფურიცლის საშუალებით ასეთი ძლიერი მოწმობა მოხდა: უამრავი გამოლევიდება ქრისტესთვის ასეულების მიერ. დიახ, ათასობით სულ შეეძლო ღმერთის გზა ეპოვა.

მ. მ. – ბ. ინ ტ.

რედაქციისამაგ

ფიდად სასიხარულოა, რომ ბევრი სულისიერიად დაჯილიფებული პატიოლუ-
ლი ქართველობა მაღლობით, მხიარულებით და ქმაყოფილებით გამოიხმაურა
ჩვენს უტრიალ „სიცოცხლის მახარობელს“ და აგრეთვე ყველა სულისიერ ლი-
ტერიატორიას.

აյ გამოჩნდა ის ლეთიური სიყვარულის ცეცხლი, რომელიც იესო ქრისტემ მე-
ოთხე საუკუნეში ქართველის გულში დაანთო. ეს ცეცხლი თუმცა სუსტად, მაგ-
რამ მანეც ლევივის დღევანდლიმდე ეს იმის ნიშანია, რომ უფლისი წყალობით
გაღვივდება სრულყოფილ გაშექებამდე ისე, რომ ჩოგორუ იყო მეოთხმეტე
საუკუნეში უფრო მეტად. (23ეტ 1,19).

ამიტომ ცველა თანამემამულეს, ვინც კი თანაუგრძნობს სასულიერო ლიტე-
რატური გაერცელებას უფლის სიყვარულით, უგზავნით გულითად ლოკას,
თვით უფლის სიტყვებით: და გაეურთხოს შენ უფალმა და დაგიცვას შენ! და
გამოაშექოს სახე თვითი შენზედა, და შეგიწყალოს შენ! და მოიცეს უფალ
თვითი სახით შენზედა; და მოგცეს შენ მშვიდობა (ჩიტვი 6,24-26).

აქტუალუ აქ ვათავსებთ მრავალთან მხოლოდ ხუთ წერილს:

არ მყოფნის სიტყვა, რომ გამოვხატო შესაფერი მაღლობა, თქვენი ჩემდამი
უტრიალებისათვის, მართლაც რომ სულიერიად დამშეულ და შეღებად კატა-
ტიუფამდე აფრიკაქებულ მსოფლიოში საქირია სულიერი საზრდო. მაღლო-
ბა თქვენ ამ პატარა ბაბლიოთეკისათვის, ბეჭნიერად ჩაეთვლიდა თაქს, თუ მა-
უშავებდით, როვირ გადავიხალოთ სამაგიერო ასეთი სიკეთისათვის, კიდევ და
კიდევ ბევრი სურვილები, კიდევ და კიდევ მაღლობა და თხოვნა — ნუ დაშვი-
წყებთ.

ლ. სააკ.

მივიღეთ თქვენგან ძეირუასი და სულის საიმო საარქარი: „სიცოცხლის მახა-
რობელი“ პირველი ნომერი და „ქართული საგალობლები“ კვირას 27 იანვარს
„სიცოცხლის მახარობელზე“ თქვენს ღვაწლზე უკვე კილაპარაკე და მსმენე-
ლებს დაგიირდი მეტის თქმას, მომავალ კვირა დღეებზე. ღმერთმა დილქანს
გაცოცხლოთ და ხელი მოვიმართოთ ამ ციდ საქმეში.

გ. ქ.

გულით მოვილოცავთ ქრისტეს შობას და ახალი წლის დღესასწაულებს,
ღმერთს ვთხოვთ თქვენს ჯანმრთელობას და შესაძლებლობას წარმატებით გა-
ვიგრძელებით თქვენს მიერ დაწყებული საქმიანობა. მიერთე თქვენგან გამ-
ოყზაბნილ „სიცოცხლის მახარობელი“, რისოვისაც დიდ მაღლობას გუირავთ
უნდა ეცადოთ საქართველოში ჩამენირად გადავზიანოთ. იქიდან მოდის
სასიხარულო ამბები, რომ ახალგაზრდობა სულ უფრო და უფრო ინტერესდე-
ბა რელიგიით საერთოდ და კერძოდ ჩვენი მამაპაპების ქრისტიანული სარწმუ-
ნებით.

გ. წ.

გულითადი მაღლობა წერილისა და სახარების გამოგზავნისათვის. მიეცილებულებლივ და ისევე სასულიერო ფურცლებიც, რომლებიც უკვე მოვათავსე თავიანთ აღვილას. რასაკვირველია, ამ ახალ აღთქმებს, შეტყიდ ქართველებს და ავრცელებს იმ უცხოელებს, რომლებიც დაინტერესებული არიან ქართული ენის გარდა სასულიერო საქმეებით. მაგალითად გუშინ მოვიდა ერთი ახალგაზრდა ამერიკელი, სამეცნიერო დაწებულებიდან, და მასაც შეეპირდო ერთი ცალი.

პ. 6.

დიდად მაღლობა თქვენგან გამოგზავნილ ჩელიგიური ბროშურებისათვის.ჩემ ძეირულასონ ნებ გერმანიებათ მცირე შემოწირულებისათვის, ამერიკაში ცეკვა და მდიდრები არა ვართ. თუ როდისმე ღრრო და საშუალება გვქნებათ გამომიგზავნეთ „მამათინჩევნო“ ლოცვა. დიდი მაღლობა.

პ. 8.

ზოგიც თავის წერილებში გამოსთხვამენ უკმაყოფილებას, რომ ზოგიერთ ქართველს არ წაში და არც აინტერესებთო, მაგრამ, ძეირულასონ თანამემამულებრო, ასეთებშე არ უნდა ვიწყინოთ, არამედ ვევებრალებოდეს და ვეიყვარდეს, ვინაიდან, ვინ იყის, როგორ ოჯახში აღიზარდნენ, ანდა არ წრეში მოხედნენ, არამ აიძულა ულმეროთო ცხოვრება. შეიძლება სწორედ ჩელიგია იყო ამის მიზეზი, აინტერესებდათ, გაიცნეს და დაინახეს სინამდვილე, რომ ლერთის აღთქმებს არ ეთანხმება მათი ყოველი ცერემონიული მსახურება და იუიქრეს, ეს ყველაფერი სიყალბე, თვალომაჯულება და სიცურეაო და მათ ის რწმენაც კი დაკარგეს, არც სრულ ასაკამდე ჰქონდათ, რადგან მათ ვერ განსხვავდეს საერთო წუთისოფლის ცრუ ჩელიგია და ქრისტეს ჩრმენა, ამაში ბევრი სწავლულიც კი იმნევა და გაუგებოთბის გამო თავს ჩელიგიურ პიროვნებად აცხადებს, სინამდვილეში არ იყიან, არ არის კეშმარიტება. სწორედ ასეთებისათვის ვილოცოთ და ვთხოვოთ ღმერთს, რომ მათაც შეიცნონ კეშმა-რიტება და ძმურად გაზიაროთ და შევახსენოთ თეთ უფლის სიტყვებით, რომ ღმერთს უყვარს ისნიც და სურს მათი გადაჩიჩნაც ისე, როგორც სახარება გვასწავლის: „სულელურ და უმეტრულ დავის მოერიდე, იცოდე, რომ ის-ინი დავიდარიაბას წარმოშობენ; მონას ღმერთისას არ მართებს ჩსუბი, არა-მე წერაზო იყოს უკვლის მიმართ, განსწავლული, შემწყნარე, სიმშვიდოთ დაარიგონ მოწინააღმდეგნი, იქნებ მისკეც მათ უფალმა მონანიება კეშმარიტების შესაცნობად, ათა ვნთავისუფლენენ ეშმაკის მახისაგან, არუციც თავის ნებისმიერ, დაატყვევა ისნი“ (2 ტმ. 2, 23-26; 1 ტმ. 2, 1-4). ამიტომ ასეთებიც ვაკურახოთ, მათთვისაც ვილოცოთ და კეთილი უცხოელეოთ ჩეგ თვითონ კა აღთქმის საზომით ვაცხოვოთ, რომ ჩეგმში იპოვოთ ჩელიგია ის ჩრმენა, სამართლიანობით, კეშმარიტებით და არც მთავარია, სიყვარულით, რომელიც ქრისტემ მოვკვა (იოან. 15, 9-17).

გარიბა

№ 46

1. ღმერთო ჩემი! შენ ხარ ჩემი მფარველი, შენ გაეუ-
თნის აზრი ჩემი და გული, არ დატოვო არასოდეს მე
მარტო, დამეხმარე, სიცოცხლე შენ მოგანდო.

2. ჩოცა ტალღა ამ ცხოვრების მაქირვებს მხოლოდ
შენსკენ მოვმართავდე მე თვალებს, შენი იმედით მე მუ-
ლამ ეხარობდე, შენში ვიყო, წუთსაც არ გშორდებოდე.

3. მხსნელო, შენი სიყვარულით მე ვსტებები, შენი
ძალა მომეცი, გვევრები, რომ მიყვარდეს მტერიცა და
მოყვარეც, ისე როგორც შენ თვითონ შემიყვარე.

4. წინ მიძღოდე შენი სასულეულოში, არ ჩამოგრჩე,
არ დაგსუსტდე მე ვზაში, შენი ძალით ვიყო განმტკიცე-
ბული, შენს წინ წარუდგე შენით გამარჯვებული.

№ 50

1. მამაო ჩეენო, რომელი ხარ ცათა შინა, მუხ-
მოდრეკილი ღმობიერი ვდგევარ შენს წინა, არცა სიმღი-
ლრისა, არც დიღების თხოვნა არ მინდა, არ მინდა ამით
შეურაცხვო მე ლოცა წმიდა, არამედ მწყურია ვანმი-
ნათლდეს კით ჩემი სული, შენგან ნამცნების სიყვარულით
აღმენოს გული, რომ მტრისთვისაც რომელსაც უნდა
გულს ღახვარი მერას, ვთხოვდე: „შუუნდე, არ იყის
ღმერთო, რას იქმის“.

სიბრძნე მაღლიდან წმინდაა

ეინაა თქვენს შორი ბრძენი და გონიერი? კარგი საქციელით აჩვენოს თავსი
საქმენი ბრძნული სიმშეიღით. და თუ გულში მწარე შური და მტრობ გაქვთ,
ნე ტრაბაბახობთ და ნე ცრუობთ ჰეშმარიტებაზე. ეს არაა მაღლიდან ვაღმო-
ელენილი სიბრძნე, არამედ მიწიერი, მშეინვეირი, ეშმაკური, რაღვან სა-
დაც შური და მეტოქებაა, იქ ქოსი და უოველგვარი ბოროტმოქმედებაა.
მაგრამ მაღლიდან სიბრძნე პირველყოფისა წმინდაა, მერე მშეიღობიანი,
ღმობიერი, წყალობითა და კეთილი ნაყოფით საესე, მიუკერძოებელი და არა
თვალოშეგვი.

სომართლის ნაყოფი მშეიღობაში ეთესებათ მშეიღობის მოქმედთ.

(იაკ. 3,13-18)

ო!

ქ ვ ე ყ ა ნ ა ო ,

ქ ვ ე ყ ა ნ ა ო ,

ქ ვ ე ყ ა ნ ა ო ,

ი ს მ ი ნ ე ს ი ტ ყ ვ ა

უ ფ ლ ი ს ა !

ი ე რ . 2 2 , 2 9 .